युवा युगव्यायतबाहुरंसलः कपाटवक्षाः परिणद्धकन्धरः। वपुःप्रकर्षादजयद्गुरुं रघुस्तथापि नीचैर्विनयादृश्यत ॥ ३४ ॥ ततः प्रजानां चिरमात्मना धृतां नितान्तगुर्वीं लघयिष्यता धुरम्। निसर्गसंस्कारविनीत इत्यसौ नृपेण चक्रे युवराजशब्दभाक् ॥ ३५ ॥ नरेन्द्रमूलायतनादनन्तरं तदास्पदं श्रीर्युवराजसंज्ञितं । अगच्छदंशेन गुणाभिलाषिणी नवावतारं कमलादिवोत्पलं ॥ ३६ ॥

युवेति। रघुः शरीरस्य प्रकर्षात् यद्यपि गुरुं दिलीपं अजयत् तथापि विनयात् नीचैरदृश्यतार्थाल्लोकैरिति शेषः किं० रघुः युवा पु० किं० युगव्यावत् अर्गलावत् लम्बौ बाहू यस्य सः पु० किं० रघुः अंसलः बलवान् पु० किं० कपाटवत् वक्षो यस्य सः पु० किं० विशाला कन्धरा ग्रीवा यस्य सः ॥ ३४ ॥ तत इति। अनन्तरं दिलीपेन असौ विनीतो भव इति हेतोः युवराजशब्दभाक् चक्रे युवराजः कृत इत्यर्थः किं० रघुः निसर्गेण स्वभावेन संस्कारेण शास्त्रस्याभ्यासेन च विनीतः नम्रः किं० दिलीपेन प्रजानां पालनस्य धुरं भारं लघयिष्यता लघुंकरिष्यता किं० धुरं आत्मना बहुकालं धृतं पु० किं० धुरं अतिशयेन गुर्वीं ॥ ३५ ॥ नरेन्द्रेति। लक्ष्मीः नरेन्द्रमूलात् दिलीपरूपात् गृहात् अनन्तरं तद्युवराजसंज्ञितं स्थानं अंशेन अगच्छत् किं० स्थानं नवीनमवतारोयस्य तत् किं० लक्ष्मीः गुणानां अभिलाषिणी यथा कमलात् उत्पलं नवं अवतारं अगच्छत् ॥ ३६ ॥